

ærende Handling. Jeg sigter naturligviis der- ved til Personer mellem 15 og 18 Aar. Vi maae nemlig vel erindre, at efter den nye Straffelov er egentlig ialt 18 Aars Alderen den criminelle Kavalder, i den Forstand nemlig, at vel kunne Personer allerede ved det 15de Aar straffes for enhver Forbrydelse, men den fulde Straf kunne de ikke belægges med, før de ere 18 Aar. I en vis Forstand er altsaa 18 Aars Alderen nu den criminelle Kavalder, og det er derfor vist ogsaa Noget, der stiller sig som et Spørgsmaal for En: bør Domme, der ere overgaaede en Person mellem 15 og 18 Aar, medføre Indfaldelse paa hans Agtelsesret, eller bør de ikke ligesaabel som Domme, der ere overgaaede en Person under 15 Aar, være uden Indfaldelse paa Agtelsesretten? Jeg vil nu bemærke, at jeg vel ikke troer, at det vilde gaae an at sige, at Domme, der ere overgaaede Personer mellem 15 og 18 Aar, aldrig skulde medføre Indfaldelse paa deres Agtelsesret, naar man nemlig seer hen til, at de begaaede Forbrydelser kunne være meget grove, og at der kan idømmes Vedkommende Straf af indtil 8 Aars Tugthuunsarbejde; men derimod troer jeg, at det vilde være meget naturligt og i fuldkommen Analogi med Straffeloven, om man sagde, at Domme, der vare overgaaede Personer mellem 15 og 18 Aar, og som ikke medførte højere Straf end Nottingslag eller Fængsel paa sædvanlig Fangeløst, skulde være uden Indfaldelse paa Agtelsesretten; det vilde stemme fuldkommen med Analogien af Straffelovens § 69, hvorefter Forbrydelser, der ere begaaede af Personer mellem 15 og 18 Aar, slet ikke blive straffede, naar de ikke blive paatalte, inden Vedkommende blive 25 Aar, forsaavidt Straffen kun kunde falde ud til Fængsel paa sædvanlig Fangeløst eller Nottingslag. Det troer jeg i hvert Fald, der kunde være nogen Grund til at tage under Overveielse. — Den ærede foregaaende Taler henpegede paa, at der her var sat en Frist af 5 Aar for at opnaae Agtelsesopreisning, medens derimod Straffeloven sætter en Tid af 10 Aar, inden en Domtaber sin Iterationsvirkning eller Virkning i Tilfælde af Gjentakelse, og han meente, at en væsentlig Anomali herved fremkom, idet det kunde indtræffe, at en Dom, der var betagen

alle sine andre Virkninger allerede efter 5 Aars Forløb, dog efter f. Ex. 9 Aars Forløb kunde faae Iterationsvirkning. Jeg troer imidlertid, at det i alt Fald ikke vil være nogen saadannet Anomali; thi vi maae jo erindre, at naar Vedkommende, efterat have faaet Agtelsesopreisning, atter begaaer en Forbrydelse, der kan medføre Iterationsstraf, vil Opreisningens Virkning aldeles bortfalde, og der vil altsaa ikke fremkomme nogen egentlig Modstrid herimellem. Det er til disse Bemærkninger, jeg nærmest vil indskrænke mig, idet jeg blot endnu skal henpege paa, at der maaskee ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, foreløbig ibetmindste, vil fremkomme en liden Anomali. Agtelsesopreisningen kan nemlig efter denne Lovs § 1 kun meddeles den, der ved Dom er funden skyldig i nogen i den offentlige Mening værende Handling. Nu er imidlertid, som vi Alle vide, ogsaa den, der ikke ved Dom er funden skyldig i nogen værende Handling, men som er frifunden for videre Tiltale, underkastet Indskrænkninger i sin Agtelsesret, uden at der dog efter denne Lov er aabnet ham Udvei til at faae Opreisning derfor. Dette er aabenbart en Anomali, men det er paa den anden Side et Spørgsmaal, om man overhovedet skulde røre ved dette Forhold, da man jo maa haabe, at naar der, som vel snart vil stee, bliver gjort Skridt til at gjøre en Forandring i vor criminelle Retsspleie, hele dette Begreb om Frifindelse for videre Tiltale aldeles vil bortfalde. Der er saaledes maaskee neppe Anledning til at tage Bestemmelse herom i denne Lov, men nægtes kan det ikke, at det er noget anomalt, at der ikke er nogen Agtelsesopreisning for den, som er frifunden for videre Tiltale, medens en saadan staaer aaben for den, der er funden skyldig. Det er ligeledes Tilfældet, at § 1, saaledes som den er affattet, vil udelukke den, hvem Straffen er estergiven ved den saakaldte Abolition, nemlig derved, at Tiltalen mod Vedkommende ved kongelig Resolution er nedslaaet, hvilket vistnok indenfor visse Grændser ligger i Kongens Myndighed, fra Afgang til Fresopreisning, men det er Noget, som vel ikke lader sig ændre. Idet jeg endnu kun skal spørge den høitærede Minister, om det ikke er Meningen med Slutningen af